

[Poul Schlüter]

ligesom regeringen endnu ikke har forstået fuldt ud, at det er den naturlige, valutaskabende produktion i de udlandskonkurrerende erhverv, vi nu skal gøre alt for at øge.

Vi tror, det bliver afgørende, om de borgerlige partier kan forhandle sig til væsentlige ændringer i regeringens oplæg. Det er helt nødvendigt, hvis vi skal sikre højere beskæftigelse og højere produktion. Derfor vil vi også tilstræbe, at de borgerlige partier så vidt muligt kan forholde sig ensartet til de midlertidige love, så vi kan være i en fælles forhandlingsposition med henblik på de varige løsninger, der skal gælde efter den 1. januar.

Vi står nu over for uhyre store og krævede opgaver. Om der kan blive tale om et samarbejde, kan vel ikke engang de første dage vise, for de midlertidige love vil kun gavne lidt, om ikke der hurtigt skabes klarhed over, hvad de langsigtede løsninger skal indeholde. Men vi vil ikke give op på forhånd. Vi er klar til et samvirke om løsninger, der kan batte noget, og som kan overbevise befolkningen herhjemme og dem, vi skal handle med i udlandet, om, at nu sker der noget i dansk politik. Vi håber. Om vi tror, vil jeg lade være med at udtale mig om.

Formanden:

Inden jeg giver ordet til hr. Tang Sørensen, skal jeg meddele, at det er tanken at holde en times frokostpause kl. ca. 12. Det afhænger lidt af, hvor langt vi er i talerrækken.

Tang Sørensen (FP):

Nu, da valgets resultat er blevet den kendsgerning, at socialdemokratiet er blevet styrket, påhviler der socialdemokratiet et meget betydeligt ansvar. Fremskridtspartiet havde håbet, om end ikke troet, at forståelsen af dette ansvar havde givet sig udtryk i statsministerens redegørelse i går. Vi er desværre blevet skuffet og bestyrket i vor manglende tillid til regeringen efter at have hørt statsministerens redegørelse. Det havde været klogt af statsministeren, hvis han havde set bort fra snævre LO-interesser og ligeældige partitaktiske ønsker. Det burde være gået op for statsministeren, at vi nu alle er i samme båd, hvis Danmarks problemer skal løses.

Da statsministeren så mange gange har konstateret, at han ikke kan få det, regeringen kalder den nødvendige politik, gennem-

ført med socialdemokratiets egne stemmer, havde det været statsmandskløgt at samle de partier, der ikke er bange for at gennemføre upopulære foranstaltninger til gavn for beskæftigelsen og betalingsbalancen, og dermed vise socialdemokratiets egen ansvarlighed.

Jeg vil gerne understrege, at fremskridtspartiet er fuldt ud rede til at medvirke til en løsning til gavn for beskæftigelsen og betalingsbalancen. Vi er klar over, at vore 20 mandater ikke indebærer, at vi kan få hele vor politik igennem, men vi vil gerne deltage i løsninger, hvis det samlede resultat kan blive en forbedring af landets alvorlige situation. Det er derfor trist at se så lidt forståelse herfor i statsministerens redegørelse i går.

Jeg føler først og fremmest trang til at advare statsministeren mod at benytte den fremgangsmåde, som han tilsyneladende lægger op til, nemlig at man fremsætter nogle lovforslag og så håber på at opnå skiftende flertal for dem fra den ene side af salen til den anden. Herved kommer den førte politik til ikke at hænge sammen, og vi får ikke nogen reel og mærkbar forbedring af landets situation, men en fortsat forværring, for hvilken socialdemokratiet dermed også fremover vil være hovedansvarligt.

Situationen er vel derfor nu den, at oppositionen i den kommende tid på trods af de vanskeligheder, der er forbundet hermed, er nødsaget til i fællesskab inden for et overskueligt tidsrum at få opbygget et fælles alternativ, der kan dreje udviklingen i det danske samfund i en helt anden retning end den, hr. Anker Jørgensen og socialdemokratiet vil. Fundamentet herfor må naturligvis være de ikke-socialistiske partier. Fremskridtspartiet har fremsat forslag til løsning af beskæftigelsesproblemet, en løsning, der også vil virke positivt på betalingsbalancen og standse vor stadige gældssætning til udlandet. Disse løsninger havde vi gerne gennemført nu. Dette har vi ikke fået vælgerne mandat til. Vi er derfor nødt til nu fremfor alt at arbejde for at få skabt en ændring, der resulterer i et sådant alternativ, når nu hr. Anker Jørgensen kun vil gå socialismens vej.

Hvis vi ser på den foreløbige løsning med stop for alt indtil den 31. december, løser de foreliggende forslag ingen problemer, men skaber tværtimod en lang række nye vanskeligheder for erhvervslivet. Jeg tænker bl. a. på landbrugets problemer. Jeg tror ikke på,